

HANS HELIGHETS BENEDIKT XVI BUDSKAP FÖR MIGRANTERS OCH FLYKTINGARS 96:e VÄRLDSDAG

Barnmigranter och barnflyktingar

Kära Bröder och Systrar,

Firandet av världsdagen för migranter och flyktingar ger mig än en gång tillfälle att tala om hur Kyrkan ständigt bekymrar sig för dem, som av olika skäl, tvingats leva som emigranter. Som jag skrev i encyklikan *Caritas in Veritate*, är det något oroande, på grund av att det berör så många, och de sociala, ekonomiska, politiska, kulturella och religiösa problem som förorsakas. Det leder till dramatiska utmaningarna för både nationella och internationella samfund. Migranten förfogar över fundamentala och omistliga rättigheter som alltid måste respekteras (jfr nr 62).

Årets tema - "Barnmigranter och barnflyktingar" berör något som de kristna följer med stor uppmärksamhet, i åminnelse av Kristi varning, Kristus, som vid den yttersta domen kommer att betrakta allt som har gjorts eller inte gjorts "en av dessa mina minsta" som riktat mot honom själv (jfr Matt 25:40, 45). Och hur kan man låta bli att betrakta dessa barnmigranter och barnflyktingar som dessa "minsta"? Som barn upplevde Jesus själv hur det var att emigrera, för att som enligt evangeliet, fly undan hoten från Herodes och söka tillflykt i Egypten tillsammans med Josef och Maria (jfr Matt 2:14).

Medan konventionen om barnets rättigheter klart framhåller, att de minderårigas intressen alltid skall garanteras (jfr art. 3, 1), och erkänna, att hans eller hennes fundamentala mänskliga rättigheter är lika mycket värda som de vuxnas, är det något som inte alltid tillämpas i praktiken.

Även om allmänheten blivit allt mer medveten om att det behövs omedelbara och genomträngande handlingar för att skydda de minderåriga, har många av dem blivit utelämnade och står inför risken att exploateras på olika sätt. Min vördnadsvärde företrädare, Johannes Paulus II, framhöll deras dramatiska situation i sin skrivelse, som han den 22 september 1990, med anledning av världstoppmötet för barn, adresserade till Förenta Nationernas generalsekreterare.

"Jag bevitnar den svåra, hjärtskärande situationen för milliontals barn på varje kontinent. De är de mest sårbara, för de har de minsta möjligheterna att göra sin röst hörd" (*L'Osservatore Romano*, engelska versionen den 1 oktober 1990, p. 13). Jag hoppas varmt att full uppmärksamhet skall ges åt de minderåriga migranter som behöver vistas i en social omgivning som tillåter och fostrar deras fysiska, kulturella, andliga och moraliska utveckling. Att bo i ett främmande land, utan några effektiva referenser, förorsakar oändliga och ibland alvarliga påfrestningar och svårigheter. Det gäller särskilt dem som berövats sitt familjestöd.

En aspekt på de minderårigas migration gäller de barn som fötts i ett mottagande land och de, som inte längre bor med sina föräldrar, vilka emigrerade efter barnens födsel, men senare förenats med dem. Dessa ungdomar tillhör två kulturer med alla härmed sammanhängande fördelar och problem. Det kan ge dem tillfälle att uppleva värdet i att möta olika kulturella traditioner. Det är viktigt att dessa ungdomar får möjlighet att gå i skolan och därefter integreras i arbetslivet. Det är också viktigt att deras sociala integration underlättas genom lämplig utbildning och sociala strukturer. Vi får aldrig glömma att ungdomsåren är ett viktigt skede i deras utbildning.

En särskild kategori av minderåriga gäller de asylsökande flyktingarna, som av olika skäl flyr från sitt eget land, där de inte får tillräckligt skydd. Statistiken visar att de ökar i antal. Det är ett fenomen som gör det nödvändigt att omsorgsfullt utvärdera och samordna aktionerna för vilka åtgärder som kan vidtas för att skydda och välkomna barnen. De har fastslagits i konventionen för barnets rättigheter (jfr. art. 22).

Jag vänder mig nu särskilt till de församlingar och till de många katolska föreningar, som genomsyrade av tro och kärlek bemödar sig om att möta behoven för dessa våra bröder och systrar.

Jag tackar er för all er stora generositet och vill uppmana alla kristna att vara medvetna om de sociala och pastorala utmaningarna för minderåriga migranter och flyktingar.

Jesu ord ekar i våra hjärtan: ”Jag var en främling och ni välkomnade mig (Matt 25:35), samt den centrala uppmaning som han lämnade oss: ”att älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta, och med hela din själ och med hela ditt förstånd och din nästa som dig själv” (jfr Matt 22:37-39).

Detta leder oss till att reflektera över att allt som vi gör, måste få sin näring i tron och genom den gudomliga nåden och försynen. Detta leder till att också gästfrihet och solidaritet mot främlingar, särskilt om de är barn, blir till en förkunnelse om den evangeliska solidariteten. Det är något som Kyrkan förkunnar, när hon öppnar sina armar och strävar efter respekt för migranternas och flyktingarnas rättigheter. Det sker genom att förmå nationernas ledare och de ansvariga för internationella organisationer och institutioner, att främja de initiativ som stöder deras rättigheter.

Må den saliga Jungfru Maria vaka över oss alla och hjälpa oss att förstå svårigheterna, som de, som är långt borta från sitt hemland, står inför. Jag tillförsäkrar alla som är involverade i världens migranter och flyktingar om mina böner och ger dem min apostoliska välsignelse.

Vatikanen den 16 oktober 2009

BENEDICTUS PP. XVI